

Att be bönerna i församlingen i moskén

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
﴿ إِنَّمَا يَعْزَمُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مِنْ آمَنِ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴾
سورة التوبة 18

قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو بْنِ عَبْدِ اللَّهِ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:
« مَنْ بَنَى مَسْجِدًا يَتَّبِعِي بِهِ وَجْهَ اللَّهِ بَنَى اللَّهُ لَهُ مِثْلَهُ فِي الْجَنَّةِ »
مسلم، كتاب المساجد، 533

Kära muslimer!

Salah (bönen) är religionens pelare. **Salah** är det starkaste bandet mellan människan och Allah. Salah kan utföras individuellt, men när den utförs i **jamaah** blir det en social handling. Moskéerna är Allahs hus, och jamaah är de troende som ger liv åt dessa hus. **Profeten Muhammad (s.a.v.)** har lovordat församlingen och uppmuntrat oss att be tillsammans. Han har också varnat dem som håller sig borta från församlingen och sagt: “*Allahs barmhärtighet är med jamaat. Den som lämnar jamaat får sin del av elden.*”¹

Ärade troende!

Vår älskade Profet **Muhammad (s.a.v.)** sköt aldrig upp bönen. Han försummade aldrig att be i jamaat. Han kom alltid till moskén, stod i rad med sina följeslagare (*ashab*) och utförde sina böner tillsammans med dem. **Sahabe** var också mycket noga med att leva enligt denna sunnah. För dem var moskén livets centrum. Att missa en bönetid i jamaah kändes tungt i deras hjärtan. En gång sade **Abdullah ibn Mas'ud (r.a.)**: “På Allahs Sändebuds (s.a.v.) tid såg jag att endast den som var känd som en hycklare (*munafiq*) höll sig borta från jamaah i moskén.”²

Kära muslimer!

Moskéerna är inte bara platser för dyrkan, utan också centrum för tro, kunskap, kultur och syskonskap. När **Profeten Muhammad (s.a.v.)** gjorde hijra till Medina, var det första han gjorde att bygga **Masjid an-Nabawi**. Denna moské var inte bara en plats för bön, utan också en plats för utbildning, rådgivning, hjälpande och broderskap. Allah säger i Koranen: “**Allahs moskéer uppbyggs av dem som tror på Allah och den yttersta dagen, som håller bönen, ger zakat och fruktar ingen annan än Allah.**”³ **Profeten (s.a.v.)** sade också: “*Den som bygger en moské för Allah, Allah bygger åt*

honom ett hus i paradiset.”⁴ Därför är det en av de största formerna av välgörenhet (*sadaqa*) att bygga, underhålla, skydda och hålla moskéerna öppna, samt att fylla dem med kunskap och bön.

Kära bröder och systrar!

Att be bönen i jamaah (tillsammans i moskén) har många visdomar. Bönen i jamaah förenar hjärtan och stärker broderskap. I samma rad står rika och fattiga, unga och gamla, chefer och arbetare – alla jämlika inför Allah. Jamaat betyder enhet och gemenskap. De som står tillsammans i bön bygger också ett samhälle grundat på rättvisa, solidaritet och frid. Att be i jamaah ger också disciplin. Att hålla bönetiderna ger ordning i livet. Den som kommer till jamaah håller sin ansvarskänsla levande – både inför Allah och sina medmänniskor.

Ärade församling!

Att be i jamaat är ett uttryck för tro (*iman*). Men idag är det många muslimer som, utan god anledning, håller sig borta från moskén. De skjuter upp bönen och gör det till en vana. Men Profeten (s.a.v.) har sagt att en av de tydligaste tecknen på en hycklare (*munafiq*) är att inte komma till jamaah. I Koranen beskrivs hur hycklarna går till bön bara med tvekan och lättja. Möten, arbete och avtal är inte viktigare än bönen. När **adhan**, kallas, bör en troende svara och lämna världsliga saker för att vända sig till sin Herre.

Kära muslimer!

Låt oss inte glömma: en moské finns till genom sin imam och jamaah. En moské utan imam saknar riktning, och en moské utan jamaah saknar själ. En tom moské är bara sten och murar; med jamaat blir det en levande plats med tro och liv. Låt oss därför göra vårt bästa för att be våra böner i moskén, i jamaah. Låt oss ta med våra barn, så att de får lära känna moskén och växa upp med gemenskapens anda.

Bröder och systrar!

Låt oss åter väcka vanan att be våra böner tillsammans i moskén och fylla våra moskéer med tro, gemenskap och närvaro. Vi ber att våra hjärtan fästs vid bönen och församlingen, att våra moskéer alltid får vara levande platser för fred och tillbedjan, och att våra barn växer upp med kärlek till bön, gemenskap och moskén. Amin.

¹ Tirmizî, Fiten, 7

² Müslim, Mesâcid, 49

³ Tevbe suresi, 9:18

⁴ Buhârî, Salât, 65; Müslim, Mesâcid, 24